

tilar i fet una llástima ens el váren "imposar" perquè alló no era la voluntat de Catalunya. La monarquia ens havia governa igualment, contra la nostra voluntat.

Tot aixó és prou clar. I així deuria d'ésser-ho pels que es creuen que és treballar pel reconeixement de Catalunya, accedir a les pretensions unitàries, essencialment imperialistes, d'Espanya. Reconéixer la personalitat de Catalunya no vol dir que ens deixin ballar sardanes, cantar cançons i parlar en catalá a més d l'espanyol per no haver de molestar als **funcionarios** i emigrats spanyols a Catalunya. El reconeixement de la personalitat de Catalunya, és el seu dret a la sobirania pròpia, a l'Estat Catalá. Si els lliberals espanyols sobirania pròpia, a l'Estat Catalá. Si els lliberals espanyols emigrats pel món, tenen una concepció democrática pel seu ús particular, els catalans tenim l'obligació d'imposar-los aquesta realitat i fer-los veure que sota la força no hi pot haver mai una col·laboració possible. I que sota aquest criteri de raça privilegiada no hi pot haver entesa possible ni progrés a la Península Ibérica.

ACTIVITATS CATALANES

CUBA.— CATALUNYA, GROU N. R.— Organitzades per la Secció de Propaganda, els dies 3 i 4 de l'actual, varen efectuar-se dues transmissions radiofòniques per l'estació C. M. K. R., 1390 Kles., de música catalana, i en les quals varen donar-se a conèixer les darreres composicions del compositor i violoncelista Vivtor Granados, editades en Discs DECCA i basades en melodies populars catalanes.

Per la mateixa estació, el dia 11, va radiar-se un programa commemoratiu de la data patriòtica, per a tots els catalans residents fora de la localitat.

HAVANA.— El CENTRE CATALA va efectuar la nit de l'Onze de Setembre una Vetllada commemorativa, amb el següent programa: Himne Nacional de Cuba. Marxa Fúnebre de Chopin, al piano, per la Professora, Srta. Hortensia Huguet.— Parlament sobre la significació de l'acte pel Sr. J. López Franch, President de la Comisió de Cultura.— "Cataluña Pasa" poesia de l'illustre enginyer cubá Sr. J. M. Planas, recitada pels germans Maria Teresa i Enric Martínez.— Dansa Núm. 5, de Granados, per la Srta. Pilar S. Ferrer.— Recitacions per la rapsoda cubana Rosa Maria Boquet.— "Ensenyances històriques i patriòtiques", pel President del Centre, Sr. Josep Conangla.— Execució de composicions originals per l'eminent pianista Sr. Leo Cardona.— Parlament per l'insigne pensador i orador cubá, Dr. Fernando Ortiz.— Himne Nacional "Els Segadors", corejat per la concurrència.

MENDOZA, Argentina.— El Centre Catalá va celebrar els dies 16 i 17 d'agost diversos actes commemoratius del XXXIIIé aniversari de la seva fundació. Posaren en escena el drama teatral de R. Suriçac Senties "L'Únic Consol" i la comèdia en un acte, d'August Barbosa "La Casa de la Tran-

quilat". El Chor del Centre prengué part també cantant diverses composicions. Celebraren un Dinar de Germanor i un Gran Ball.

BUENOS AIRES.—De la Comissió organitzadora de l'ORFEO CATALA, de Buenos Aires, hem rebut les Bases del concurs pel qual es convoca els artistes catalans i fills de catalans residents a Amèrica, per il·lustrar la Portada del Programa Oficial de la Festa de la Cançó Catalana a celebrar-se anualment sota el patronatge del Centre Catalá de Buenos Aires.

PUBLICACIONS REBUDES.— Nums. corresponents a Juny i Juliol de "GERMANOR", de Santiago de Xile i els de Juliol de "RESSORGIMENT" i "CATALUNYA", de Buenos Aires.

D'antuvi reivindiquem el mot "som nacionalistes catalans" perquè el mot ens plau i defineix no una política, sinó una voluntat.

Han apuntat, sortits de plomes notabilíssimes, dos o tres mots que vindrien pel que s'entén, a substituir el que ens defineix. Per expressar la nostra voluntat no ens fan falta subterfugis, ans al contrari, el propòsit és parlar amb absoluta claredat. La que emprarem en el camí de l'afirmació de la voluntat nacional de Catalunya.

El subterfugi aplicat a l'expressió de la nostra voluntat nacional és una humiliació perquè l'empreu de cara a l'adversari. Els catalans que en realitat no se'n senten i volen perpetuar la dependència, tenen un mot que tots sabem.

La fortalesa dels catalans no ens pot venir d'altre lloc que de l'afirmació clara i unànime de la nostra consciència nacional. Es el primer objectiu o millor encara, és l'objectiu essencial. Quan s'hauria ensorrat el nostre poble per l'empenta extremista si hagués tingut una forta consciència nacional!

La consideració que una afirmació rodonament nacionalista esguerrará la tasca de la nostra política de relació perquè desvetllará rezels en els Governos amb els quals haurem de tractar, és irrisòria. I si en desvetlla, qué? Butlletí d'ESTAT CATALA, 17 Desembre del 1940.